II. *Epistola D.* J. Phil. Breynij, *M. D.* Gedanensis, *& Reg. Societ.* Lond. *Sodal. ad D.* Hans Sloane, *M. D. dictæ Societatis Secretarium; varias Observationes continens, in Itinere per* Italiam *suscepto, Anno* 1703.

VAriis negotiis, tam domesticis, quàm alijs impeditus, exoptatissimum mihi, ut Tecum, Vir Illustris, ita & cum multis alijs per annos aliquot intermisi literarum Commercium; quod nunc pace Tua reinchoandi animus est: certa spe fretus, me silentii diuturnioris veniam facilè à Te impetraturum, imprimis ubi cogitaveris, variam à multis jam, proh dolor! annis Gedani fuisse fortunam & minus prospera fata, quæ nunc Armis, nunc Brumâ ultra morem gelidissima, nunc Anonæ caritate & dirissima Peste armorum pedissequis, ut omnes, quæ Polonorum Regi parent Terras, ita & Optimam Patriam miserè vexârunt.

Unde me Hercle non mirum, Ingenia sub boreali hoc & infelici h. t. Climate Stupore quodam & Lethargo quasi affici, & Apollinem cum Musis aliam sibi quærere velle sedem videri. Præstat tamen excusso Veterno expiare Apollinem, & abeuntem precibus retinere. Immerita Dei O. gratia est, quod adhuc sumus superstites; Ejus quoq; gratia post Nubila tandem suo tempore Phæbus; itaq;

O passi graviora; dabit Deus his quoq; finem.
Durate, & rebus vosmet servate secundis.

Quantum

Quantum itaq; in me eſt reſumo calamum, indicaturus Tibi, Vir Celeberrime, quænam ſub manibus habeam in jucundiſſimo utiliſſimoq; Hiſt. Naturalis Studio publicanda; quæ ſi approbatione Tuâ digna fuerint, mihi ſummopere gratulabor. Ut enim nihil jam dicam de Boruſſiæ vel potius Pomerelliæ Viridario, quod in tempus magis commodum, ſi Deo placuerit vitam, ſanitatem, quæ mihi ſatis fragilis, & pacem largiri, differo; nunc occupor Opere ad prælum parando, cui ſequens erit Rubrica:

Icones Breynianæ
Rariorum & Exoticarum Plantarum,
partim in Centuria & Prodromis
Jacobi Breynii Gedanenſis
contentæ;
partim verò novæ nunc editæ
à
Joh. Philippo Breynio, Jac. Fil. M. D.
adjunctis
Contractis earundem Plantarum Deſcriptionibus,
Illuſtrationibus Notuliſq; perutilibus.

Continebit ſcilicet ultra Icones Paternas Centuriæ & Prodromorum, plus quam viginti Tabulas, partim novas Plantas, imprimis Officinales, partim etiam deſcriptarum partes eſſentiales, flores & fructus puta, omiſſas & ignotas hactenus complectentes. Cauſa hujus Propoſiti fuerunt multi ex clariſſimis Botanicis, qui in peregrinationibus meis partim Ore tenus ſuaſerunt, partim Literis compellarunt, ut Novam Paternorum Operum Editionem adornarem cum meis additamentis, quorum ego petitioni deeſſe nolui, nec debui.

Præterea penes me eſt Additamentum ad Floram Pruſſicam ante annos aliquot à D. D. Gottſched editam, à Reverendo admodum D°. M. Helwing Angersburgenſium

Eccleſiæ

Ecclesiæ Pastore adornatum Nomine *Floræ Quasimodo-genitæ*, trecentas circiter continens Plantas indigenas, quarum nulla in supra laudata Flora sit mentio; quod etiam cum Auctoris venia correctum cum mea præfatione brevi publici Juris faciam. Cæterùm in Historia Nat. nihil in nostris regionibus prodiit notatu dignum; quid in Britannia Vestra verò bonarum Literarum & Artium Asylo circa hanc Materiam agatur, discere aveo.

Nunc restat adhuc ut rariorem Literis hisce addam aliquam Observationem; cùm verò portiunculam Itineris mei Anni 1703. Vobiscum jam communicaverim, quam Transactionibus Vestris de Anno 1705. Mens. Jul. inserere libuit, telam jam exorsam continuare malo, quòd eam Illustri Regiæ Societati non ingratam fuisse ex Literis Tuis acceptissimis intellexerim. Nec me ab hoc proposito deterret Excellentissimi Viri D. Christiani Henrici Erndh, Med. Doct. & Medici Aulici h. t. Sereniss. Polon. Regis Dignissimi Exemplum. Hic enim anno elapso edidit Relationem quandam succinctam de Itinere suo Anglicano & Batavo Annis 1706. & 1707. facto, in qua variæ Observationes Rem Medicam præsertim spectantes, & Celeberrimi Nominis Tui & aliorum mentio honorifica inveniuntur. Huic se publico Scripto quadam malignitatis & rancoris macula asperso opposuit quidam ficto Jani Gregorii Betulii Nomine, cujus verum Nomen detegitur *dans les Nouvelles dela Republique des Lettres* Anno 1710. Mens. Novembr. Hic certò admodum indignè Optimum Virum meliùs de Republ. Literaria meritum tractavit; sed apparebit brevi nova & emendata hujus Relationis Editio in Belgio, cum Præfatione, in qua malignas Adversarii sui Animadversiones refutaturus est Auctor. Non me inquam à Proposito memoratum deterret exemplum; non enim Malevolorum obtrectatiunculas moror, si ad palatum vestrum fuerint,

quas traditurus sum, Observationes præsertim circa Rem Medicam & Naturalem minùs obviæ in Itineribus meis factæ.

Faciam initium à Portu Liburno, in quo post longam, præ Æolo minùs cursui nostro favente, navigationem Maris pertæsus, Sanus tamen Dei gr. tandem ipsis Octobris Calendis Anni 1703 appuli; ubi Neptuno valedicens mox me in littus contuli, quod mihi inter alias rariores Plantas contemplandas mox offerebat

Crithmum maritimum, fl. Asteris Attici, C. B. Pin.
Kali geniculatum majus, C. B. Pin.
Kali minus album semine splendente, C. B. Pin.
Gramen dactylum Ægyptiacum, C. B. Pin. Gramen Crucis, s. Neiemelmsalib, J. B.

Urbs in planitie sita ad maris littora, montibus utrinq; elatis, ut ut non admodum ampla, Emporium tamen elegans & probè munitum. Aer non admodum salubris, & Tertiana duplex, quæ hîc difficilioris curationis, frequens mihi narrabatur. Itaq; quia Palladem hic Mercurio cedere intellexeram, post octiduanam quietem, Pisam aliquot milliaribus Liburno distantem, cum quodam ex conterraneis meis Itineris Socio profectus sum. Iter erat amœnissimum, per planam fertilemq; terram, interpositis sæpius Nemoribus Quercu, Ilice, & Subere, ut & Myrto frequentibus.

Pisa quondam Resp. & elegans Civitas, nunc M. Hetruriæ Duci subjecta ordine secunda, multum de pristino splendore ac hominum copia, quod vulgo notum est, amisit. Plurima hic sunt, quæ inspectionem merentur, quæ, cùm in aliis Itinerariis & Topographis exstent, sicco pede transeo. Literas Systaticas habebam ad Clariss. Mich. Angelum Tilli, Doct. & Professorem Med. & Botanices in Universitate Pisana, cujusq; cùm ob ferias tunc

Flo-

Florentiæ degeret, vices mihi supplebat ipsius Frater, J. U. D. & Subcancellarius, Vir, ut solent Itali, erga exteros humanissimus. Universitas fuit quondam hîc celebrior, quàm quidem hoc tempore. Quatuor habet Collegia Oxoniensibus nequaquam æquiparanda: quorum primum dicitur Collegium Sapientiæ; secundum est Collegium Ferdinandi, à Ferdinando I. M. H. D. Anno 1595. extructum in loco, ubi erant Ædes Bartholi famosissimi J. C. ut docet Inscriptio; tertium Puteanum, à Puteo Episcopo Nomen gerens, Anno 1605. erectum. Sed præsentibus feriis omnes Scholæ clausæ erant, ipsis Novembris Calendis recludendæ. Hortus Botanicus Pisanus Rei Herbariæ Professoribus satis notus à Cosmo I. M. Hetr. Duce Anno 1547. septennio sc. post Patavinum, qui primus fuit, institutus est, eiq; præfectus Lucas Ghinus (teste Castello in Opt. Med.) cui successit Botanicorum sui ævi Princeps nunquam satis laudandus Andreas Cæsalpinus. Citatus Lucas Ghinus, à Jo. Antonio Bumaldo (quo ficto Nomine Ovidius Montalbanus anagrammaticè latet) in sua Bibliotheca Botanica primus Hortorum publicorum Academicorum Fundator dicitur. Ædes autem Horto adjacentes, in quibus plurima rariora Naturalia & Artificialia servantur, Ferdinandum I. Fundatorem agnoscunt Anno 1595. ut Inscriptio in portæ limine testatur. Antequam ad Hortum itur in atrio multa Balænæ ossa reposita videntur; in parte superiore verò Gazophylacium rerum Naturalium & Artificialium bono ordine digestarum: Per aream ubi pergimus ad alteram Ædificii partem ad Horti Introitum sitam accedimus, in cujus porticu variæ Effigies, ut Cæsalpini, Clusii, Casauboni, Matthioli, Ponæ, &c. in perpetuam Clarissimorum Botanicorum Medicorumq; memoriam suspensæ ex parietibus spectantur. In superioribus conclavibus Antlia habetur pneumatica major cum aliis quibusdem Instrumentis Physicis, ut & Furni cum suis Chemicis Instrumentis. Hortus ipse satis spatiosus est, non tamen exquisitè cultus, quem Hor-

tulanus senex 1500 Plantarum, sed nullo fere ordine dispositarum, species alere mihi affirmabat. Interim rariores quasdam videbam alibi non observatas; imprimis oculum & animum meum delectabant

Palma Dactylifera trium ferme virorum altitudine, fructibus onusta, qui raró hic plenam maturitatem assequuntur.

Myrtus latifolia Bœtica secunda, vel folijs laurinis confertim nascentibus, C. B. Pin. Arbor hæc in nullis aliis Hortis à me visa, si arbor dicenda est, quæ multis stipitibus ex solo exsurgit ad duorum virorum altitudinem; Folia habet Aurantio Sinensi, Ferrarii, simillima; Fructibus referta erat majoribus ex nigro cæsiis. Hortulanus Africanam esse aiebat.

Styrax folio Mali Cotonei, C. B. Pin. procera arbor fructibus maturis ornata.

Ilex aculeata cocciglandifera, C. B. Pin. magnitudine spectabilis.

Hujus Horti Catalogum quondam edidit Thomas Belluccius ejusdem Horti Præfectus & Botanices Prof. Ord. Impressus est Florentiæ 1662. in 12mo.

Aquæductus Pisanus, qui limpidissimam aquam per 5 Milliaria Italica ad urbem ducit, visu dignus est, antiquus & temporis injurias ferens.

De famosa illa Turri inclinata hic saltem monendum duxi, ejus fundamentum in illo latere in quo inclinatur, mox in vel post erectionem subsedisse, hincq; situm illum inclinatum, adeo decantatum, turrim, præter Architecti intentionem, acquisivisse, quod facile examinanti patet.

Elapsis aliquot diebus relicta Pisa, Lucam iter aggressus, primò transivi planitiem satis fertilem, & ob agros Moro, Lauro, Populo, Ficu, &c. cum annexa Vite circumdatos visu jucundam. Postea transcendendus erat Mons Sti. Juliani, ob Thymbram Montis Sti. Juliani dictam non ignotus, altus & petrosus, rarioribus nihilominus plantis ornatus; in transitu præter dictam Thymbram

varias

varias observabam Cisti tam Ledi, quam Maris, & Myrti species, Lentiscum, nec non Ericæ & Sedi species aliquot. Ad montis pedem Lucensium incipit Jurisdictio, in qua mox sese Oculis nostris offerebant Oleæ olivis, quæ inter optimas numerantur, Castaneæ etiam, Arbutus & Terebinthus fructibus onustæ maturis. Tandem nova & fertilis planities vineis abundans ad Lucam usq; Caput Reipubl. satis notæ. In hac parum quod Medicinam vel Hist. Nat. concernit vidi singulare. Hoc saltem observandum, me in hac Ditione, ut & in Hetruria, quamplurimos notasse agros Lupino vulgari semine albo, quo cocto homines vescuntur, consitos. Cæterùm ibidem & Ciceres, Milium, Sorgum, & Panicum in agris partim pro hominum, partim verò pro columbarum aliarumq; avium usu coluntur.

Hinc per Pistoriam ad Hetruriæ Metropolin Florentiam iter meum direxi, ubi 17. Octobr. appuli. Innumera habet ampla hæc & elegans Civitas visu dignissima, ab aliis, imprimis in Libello, cui titulus, *Ristretto delle Cose più Notabili della Città di Firenze*, recensita, inter quæ Gazophylacium M. Ducis, quod *Galeria* appellatur, prætiosissimarum rerum arte factarum magno apparatu refertum, & splendidissimum Sti. Laurentii Sacellum M. Hetr. Ducum Sepulturæ dicatum, necdum perfectum, quibus cultissimos M. Ducis Hortos addas, facile primas tenent.

Maxima tunc temporis Florentiæ ornamenta erant Celeberrimi per totam Europam Viri Laurentius Bellini & Antonius Magliabechi. Ille M. Ducis Archiater, in Medicina, imprimis Theoretica ejus parte, quod variæ ejus testantur Lucubrationes editæ affatim, versatissimus, & verè magnus Vir, in Praxi tamen (quod sæpius etiam in aliis observatum est) non adeo felix, me ultra morem, cùm se aliis difficiliorem habeat, accepit quam humanissime. Vir est parvæ staturæ, sexagenarius, variis morbis fractus, sinistri oculi à quinq; jam annis Catarrhactâ laborans,

Cum hoc de variis rebus Medicis mihi erat Sermo. Nihil statuebat esse in Medicina, quod ingenio & studio non possit expiscari, cùm omnia secundùm leges Mechanicas fiant, præter minimarum particularum & Elementorum figuras, hancq; esse rationem, cur Medicina nunquam ad perfectionis culmen perventura sit. Aquæ Tetuzzianæ in Dysenteriæ curatione adeo decantatæ scaturiginem prope Pistoriam esse, me docebat, eamq; continere Salem marinum sive commune, & purgandi vi præditam esse; hinc pauperibus aliquando Salem marinum in Aqua fontana solutum propinari simili, licet non semper æquè felici cum successu. Multa se chartis commisisse affirmabat, lucem publicam fortè nunquam visura. Ab annis jam aliquot sæpius vacavit Musicæ & Poesi, quas perditè se amare aiebat, continuis Meditationibus distractus. De hujus Viri morbo & equensibus dicam.

Alter Antonius Magliabechi, M. Ducis ejusq Fratris t. t. Cardinalis Bibliothecarius, in Librorum cujuscunq; generis cognitione ad stuporem versatus, unde eum non immeritò Vivam à Serenissimo Duce Bibliothecam salutari tradunt. Vir hic erga exteros humanissimus est, quod ipse satis superq; expertus sum, cùm prima saltem vice ipsum in instructissima Bibliotheca Cardinalis, quæ in supremi Principis Palatio servatur, salutarem, ubi de variis libris me instruxit quàm lubentissimè. Inter Libros Medicos, ut & Hist. Nat. Scriptores, quorum magnus adest numerus, eminebat spissum Volumen in regali forma, vivas Plantarum Icones artificiose suis coloribus expressas, additis Nominibus manuscriptis, continens, cui Titulus: *Viridarium Botanicum, in quo Arborum, Fruticum, Suffruticum, Stirpium, & plurimarum Plantarum tam indigenarum, quàm exoticarum Species lætè virentes perennantur; quas è diversis locis collegit & delineavit, coloribus naturam imitantibus pinxit, & celebrium Botanicorum Nominibus distinxit Josephus Baldius, Medicus, Physicus, Civis Florentinus, Academicus Apatista* 1650.

Post-

Poſtmodum toties miratus ſum, quoties vidi Celeberrimum Virum, præſertim in ædibus propriis, in quibus vix locum invenies, qui Libris repletus non ſit; adeo, ut, qui Libros ejus Elementum vocat, in quo degit, non a vero aberret.

Inter Bibliothecas, quæ pulcherrimam hanc urbem etiam Doctis commendant, non ultima eſt quæ Sti. Laurentii dicitur à Templo adjacente homonymo. Hæc non minus ob elegantem Architecturam, quam famoſiſſimo Michaeli Angelo Bonarotio debet, quàm imprimis ab inſignia in omni Facultate MSS. ex quibus tota ferme conſtat, ferreis catenis uti in Bodleana Oxonienſium alligata, commendabilis. Inter Medica mihi maximè notabile videbatur vetus aliquot MS. in Folio in membrana exaratum, cum figuris vivis coloribus expreſſis ad luxationes præſertim pertinentibus, ſequenti titulo: *Chirurgia Hippocratis, Galeni, Oribaſii, Heliodori, Aſclepiadis Bithynii, Archigenis, Dioclis, Amyntæ, Apollonii Ther. Nymphodori, Ruſſi Epheſii, Apollonii Citienſis, Sorani, Pauli Æginetæ, Palladii.* Hoc MS. ut me D. Magliabechi certiorem fecit, tranſcripſit Jacobus Tollius, poſt cujus mortem eo jam potitur Hainius Profeſſor Dusburgenſis illud propediem publicaturus. Hîc & Dioſcoridis codex MS. aſſervatur, in charta ſcriptus, qui tamen non admodum antiquus videtur.

Imprimis grata mihi hic fuit converſatio cum admodum Rev. Patre Brunone Tozzi, Monacho Valombroſano, cui ab Illuſtri Viro, D. Wilhelmo Sherard, J. U. D. Nationis Anglicanæ Smirnæ Conſuli meritiſſimo, Botanicorum Principe, quem ſe brevi ut ſpero operoſiſſimo Opere, Caſpari Bauhini ſcilicet Pinace correcto & ad hæc uſq; tempora continuato, ad quod ſolus Sherardus ſufficit, integro Orbi ulteriùs demonſtrabit, uti omnibus ferme Italiæ Botanicis, commendatus eram. Sanè vix me temperare poſſum, ubi Clariſſimi hujus Viri optimè de me meriti mentionem injicio, quin in effuſiſſimas ejus effundar

effundor Laudes, nisi nota mihi esset ipsius, quam habet, Fama cum Modestia conjuncta. Sed ut ad D. Brunonem Tozzi redeam, ejus sanè humanitatem & in Botanicis peritiam satis deprædicare nequeo. Incredibilis est ejus in inquirendis Plantis diligentia, quam ob rem singulis annis Hetruscas Alpes perreptat, Plantasq; collectas propria manu vivis coloribus quàm accuratè depingit. Promisit Catalogum Plantarum in Hetruria nascentium, cum non descriptarum Iconibus, quarum nonnullæ jam erant sculptæ. Ducebat me laudatus Vir ad Nosocomium Stæ. Mariæ, quod Italiæ, si non totius Europæ, amplissimum dicitur, in quo ingens Ægrotantium numerus egregiè curatur. Vidi cum eodem etiam Laboratorium Chemicum M. Ducis, quod *Fonderia del Grand Duca* appellatur Italis, in quo quamplurima Præparata Chemica cum Furnis & Instrumentis servantur. Hic observabam modum conficiendi varias Essentias odoriferas per integram Europam ferè decantatas, quæ Essentia de Bergamotte, Cedro, &c. vulgo nominantur. Præparantur scilicet per distillationem (secus ac Romanæ Essentiæ, quæ per expressionem saltem fiunt) ex corticibus per Vesicam & Serpentinam, sola addita aqua communi, à qua post distillationem Oleum supernatans Essentia dictum separatur. Aquæ autem odoriferæ ex Floribus, hic absq; ullius aquæ additione distillari solent, & sunt excellentissimæ. Præter hoc Laboratorium Florentiæ quoq; habetur M. Ducis Pharmacopœia, in qua inter rariora Monstrosi aliquot fœtus in Sp. Vini servati, ut Lepus octipes, Caniculus biceps, Caniculus monophthalmos in fronte, & alii mihi demonstrabantur. Idem D. Tozzi mihi viam aperuit ad summe Rev. Abbatem Monasterii Ripolitani Valombrosæ Virgilium Falusium, multa ætate provectum, sed humanitate, & in Botanicum Studium amore, quod ejus Prosopopœia Botanica testatur, nemini secundum.

Botanicis Hetruſcis quoq; annumerandus eſt D. Petrus Antonius Michaeli junior Bibliopola, ſupra nominati D. Tozzi amicus. Hic Rei Herbariæ ſtudioſiſſimus, imprimis Methodi Tournefortianæ gnarus, qua adeo & non abſq; ratione delectatur, ut integras Tournefortii Inſtitutiones Botanicas ipſe ad ſeptem circiter plagas in forma duodecima contraxerit, quibus tamen omnes figuras Tournefortianas genericas cum Nominibus & claſſium Inſcriptionibus complectitur; opus certè editione digniſſimum, de qua tamen hactenus nihil comperi.

Antequam Florentiam relinquam, non poſſum planè ſilentio præterire elegantiſſimæ hujus Urbis dedecus, feneſtras videlicet chartaceas plurimarum ædium, ut & Palatiorum nonnullornm, quas frequentiores adhuc Piſæ & Lucæ annotaveram. Miror ſanè Incolas aliàs in Ædificiis ſatis ſplendidos hac in re adeo eſſe negligentes; cùm tamen Vitra ibidem non majoribus, quàm alibi ſumptibus parari poſſe perſuaſus ſum.

D. 30. Octobris me Romam contuli; tranſibam Senam linguæ Toſcanæ puritate celebrem, poſtea & Montem Radicoſani præaltum, ad cujus radices deſcendendo incipit Juriſdictio Papæ.

Bolſena Oppidum eſt ad lacum ejuſden Nominis ſitum, ad cujus ſiniſtrum latus via regia eſt Sylvæ quernæ adſita. Quercus hic ſolent eſſe humiliores, gallis majoribus refertæ, ut & excrementis illis, quæ Pilulæ capillatæ, C. B. Pin. Lobelio verò rectiùs Bedeguaris effigie excrementum ſpongioſum & muſcoſum. Frequens quoq; Quercus calyce echinato, glande majore, C. B. Pin. à me obſervabatur. Montes erant ſaxei, multis in locis ex Baſalte compoſiti, multis cavernis & ſpecubus olim arte ut ſuſpicor excavati.

Monte-Viaſconi dictum Oppidulum à Vino muſcato optimæ notæ *Eſt, Eſt, Eſt.* adeo notum; de quo præ cæteris legendus eſt D. Miſſon *dans ſon Voyage d' Italie*; ubi tamen notandum, ipſum etiamſi alios hanc ob ratio-

nem carpat, inſcriptionem Sepulchri non rectè notaſſe, quam ſequentem deprehendi:

EST. EST. EST. PPR. NIUM
EST. HIC. IO. DEUC. D.
MEUS. MORTUS. EST.

Viterbium Civitas eſt poſt Senam in hoc Itinere maximè notabilis & ſatis ampla Pontifici ſubjecta; ad cujus dextrum latus, cùm Thermas reperiri Naturales, *Bulicanti*, i. e. bullientium nomine ibidem cognitas, unum milliare Italicum diſtantes audiviſſem, eo mox me mea duxit curioſitas. Inveni autem eas decliviori loco, in ſolo albicante arido & quaſi calcario, odore ſulphureo & fumo mox adeuntibus ſeſe prodentes. Sapor quoq; ad ſulphureum admixta aliquali ſalſedine accedebat. Primariæ in loco aliquantulum elatiori ſitæ, multis ſcaturiginibus ex terra propullulantibus compoſitæ, muro lapideo humili heptagonæ figuræ cingebantur, Balneum Regis Bathonienſe magnitudine ferme adæquantes. In uno muri latere ſequens ſaxo inſculpta legitur inſcriptio:

D. O. M.
Ars Ortulanorum
fecit A. D. MDC.

Aqua eſt calidiſſima, ita ut manum, ſi paulo diutius in ea detineatur, comburat, & Ova brevi induret. Ex his 4 rivuli veloci curſu prodeuntes adjacentibus Thermis ſecundariis aquam largiuntur, ſed caloris longè remiſſioris. Rivulorum fundus ſaxeus eſt, albus ex ſedimento aquæ calcario ortus, quo refertam eſſe ſtipites quoq; Cannabini ſimili cruſta lapidea & calcaria undiquaq; obducti, quos ibidem colligebam, teſtantur. Multis in locis concretum hoc ſedimentum coloris eſt virideſcentis, quod aquæ quoq; dictum colorem conciliat. Fere neglectæ

mihi

mihi hæ Thermæ videbantur, quod tamen ſummopere mirabar, etiamſi internum earundem uſum ob copioſè admixtas particulas calcarias nemini ſuaderem. Cæterùm in Thermis hiſce ſecundariis Cannabim macerare ſolent accolæ.

Relicto Viterbio loca quædam alia vidimus minùs notatu digna, donec tandem d. 4. Novembris totius terrarum Orbis quondam Dominam Romam ſc. intravimus. Quid in ampliſſima hac civitate circa ſtudia noſtra obſervaverim ex ſequentibus cognoſces literis, ubi præſentes Tibi non ingratas fuiſſe ex benevola reſponſione cognovero. Vale, Vir illuſtris, & amare perge inclyti Nominis Tui

Dabam *Gedani* 1711
d. 19. Septembr.

Cultorem humillimum

J. Phil. Breynium, M. D.

III. *Animadverſiones quædam in Codicem MS. membranaceum, ſuperiori Epiſtola memoratum: Excerptæ ex Additamentis* G. Ch. Schelhammeri *in* Herm. Conringij *Introductionem in Artem Medicam. Cap.* XII. *pag.* 401.

P*Ræter hos* [*ſc.* Hippocratem, Galenum, *&* C. Celſum] *ex antiquo ævo, qui hanc doctrinam* [*Chirurgicam*] *ſcriptis tradiderit, neminem habemus.* H. Conringius.

Extant quidem plurimi, ſed ἀνέκδοτοι, ſi credimus *Johanni Sponio*, artis & antiquitatis peritia celeberrimo, in Auguſta illa Magni Ducis Hetruriæ Bibliotheca inter Manuſcripta ad Sancti Laurentij Ædem aſſervata; de quibus non pigebit verba ipſamet adſcribere ex *Itinerario*, quo per Italiam, Dalmatiam, Græciam, &